

Intervju med Miina Anahita: Fantasyfotograf

Fortsättning på intervjun hos Nystartad.se

Hej Miina!

Du är en ung, driftig egenföretagare, konstnärlig sagoberättare och en fantastiskt duktig fotograf. Att titta på dina bilder är som om de är direkt tagna från en sagobok. Vissa fotografier ser ut som målningar, och andra som en snapshot från scenerna i filmerna om sagan om ringen. Vad som även som gör bilderna ännu bättre och skiljer henne mycket från andra inom genren är att ingenting är monterat i datorn. Det läggs aldrig in något extra i redigeringen som inte fanns där i originalbilden.

Hur började du intressera dig av fotografering och varför blev det just fantasy och djur, framförallt hästar, som blev ditt fokus?

Viljan och behovet av att uttrycka min egen person och mitt innersta väsen genom konst har funnits där så länge jag kan minnas. Målning, dans/teater, samt pysslande som form utav sagoberättande var det första som kom till mig, och någon gång under min tidiga tonår började jag även leka med familjens små kompaktkameror. Jag kommer inte från någon så värst fotokunnig familj utan fick lära mig allt på egen hand, efter första dagen med kamera

i hand så släppte jag den aldrig. Den blev ett sätt för mig att våga visa, våga berätta utan att använda ord.

Edward Hopper sa en gång ” *If you could say it in words there would be no reason to paint*”. Och lite så har jag på senare år kommit att se på mitt fotograferande. Jag har genom min uppväxt haft svårt för att uttrycka med ord vad det är jag menar, vad det är jag känner och tycker, jag har många gånger haft

” If you could say it in words there would be no reason to paint”. - Edward Hopper

svårt för att beskriva och förklara min konst och mitt skapande, varför jag gör det, vad det symboliserar osv.. Och det har länge funnits en press om att behöva kunna berätta och förklara, tills jag en dag kom över det uttrycket och insåg att nej, nej jag måste inte. Nej jag behöver inte. För hade jag kunnat beskriva allt i text och ord så hade jag inte känt behovet av att uttrycka det i bild. Det är alltså min rätt att få skapa det jag inte kan nämna i ord som bilder istället, och det är inte min skyldighet att behöva kunna förklara det. Eller försvara det.

Frågan till varför det blev just, fantasy, djur, natur och framförallt hästar är då dessa element är de som sjunger starkast i min själ. De är en del utav de stora byggstenarna som utgör den jag är, av det jag formats till och det jag önskar att få påverka och skapa inom. Jag tog vad som kändes bäst, vad som låg närmast hjärtat. Det som gav mig själv en tröstan, en frihet och en oändlig styrka! För mig handlar konst om att beskriva mitt inre landskap som har formats av det yttre landskapet och vise versa, ett ständigt skapande och omskapande utav mig själv. Det handlar om att ifrågasätta precis allt jag tror är sanning, det handlar om att skapa min egen sanning för att låta det omtolkas och bli andras. Med min konst vill jag stimulera fantasin och ta fram det inre barnet. Samtidigt vill jag behålla ett stort fokus på genusroller och porträtterandet av kvinnor i sagorna. Jag vill beskriva vilda, starka och besynnerliga kvinnor som är sina egna

hjältar, sina egen röster! Jag vill skapa realistiska förebilder inom sagorna och motverka patriarkala samhällsstrukturer som upprätthåller passiva och hjälplösa kvinnliga karaktärer. I mitt skapande vill jag uttrycka integritet och viljestyrka likväl som öppenhet och nyfikenhet.

Jag brukar säga att jag inte tar bilder utan att jag skapar dom ur scener och visioner som jag plockar från platser djupt inom mig själv. Inför varje bild är förarbetet otroligt noggrant utfört och kräver omfattande förstudier och noggrann planering.

Arbetet med mina visioner och bilkoncept pågår i flera månader innan bilden väl tas, då jag inte jobbar med varken bildmanipulation eller photoshop montage och endast använder mig utav befintligt ljus så krävs en hel del förarbete för att det ska bli som jag tänkt mig. Varje bild är noga och grundligt förberedd, så när jag väl har kameran i hand så övergår det egentligen till ett genuint dokumenterade utav verkligheten jag har skapat framför mig. Så allt man ser i min konst finns där på riktigt, på riktigt riktigt!

Fotografi som medium är intressant för mig för att det tillåter mig att uttrycka det jag mest av allt vill, det ger mig nämligen möjligheten att beskriva magi och sagor i en dokumenterad verklighet. Konst är för mig viktigt då det har en enorm förmåga att både stärka och frigöra.

Och till den ännu o-frågade frågan kring varför jag valde att bli just en visuell sagoberättare så är svaret för mig kristallklart. Jag ska därför förklara och beskriva min syn på vikten av sagor, dess enorma prägning på min uppväxt och person, mitt eget skapande och mina mål för pågående projekt.

Vikten av sagor:

Att skapa och berätta sagor är viktigt. Det ökar nyfikenheten, vilket i sin tur leder till nya möten, kunskap och acceptans. Det skapar trygga rum som växer till ett gränslöst universum där komplexa och flerdimensionella karaktärer får lov att existera och älskas trots sina olikheter. I dagens samhälle delas vi ständigt upp i grupper och definieras på basis av våra olikheter, vårt kön/pronomen, vår hudfärg och vår sexualitet. Sagorna lär oss att vi under allt detta egentligen är mer lika än olika, samtidigt som det är våra olikheter som gör oss unika. Sagoberättandet är det vackraste vi har, för det är något vi alla bär i oss och äger utan att ha stulit det som med så mycket annat i världen. Det är något vi lyckats skapa inom oss själva.

Livet, enligt min mening, handlar om att gå ut i världen och låta historierna hända en, och att man sedan genom hela livet, ska fortsätta jobba med dessa historier. Att vattna dem med sitt blod, sina tårar och med sitt skratt, vattna dem tills de blommar, tills man själv slår ut i blom. Att ständigt vara i ett skapande och omskapande av sig själv och sin personliga resa, som i mitt egna fall är både den personliga och konstnärliga.

Konst i alla dess former men framförallt i sagor har en förmåga att både stärka och frigöra. Det får människor att känna och bry sig om sin omgivning, sina medmänniskor, känna behörighet och framförallt få en kärlek till naturen samt ett behov och vilja att skydda den. Konst stärker det goda, vilket är särskilt betydelsefullt idag med tanke på det politiska läget i världen. Jag tror inte att det någonsin funnits en tid där konst har varit viktigare än vad den är idag. Och det är därför det är så viktigt att vi aktivt fortsätter att sprida det bland oss, hålla det vid liv och låta det inta andra former än texter och film! Att låta budskapen i sagorna få gå i foto/stillbildskonst.

Via berättelser, sagor, myter och legender för vi vidare information om den värld vi är delaktiga i. Det är via detta vi skapar trygghet och sprider visdom och kunskap. Det är med berättelser vi för vidare vilka vi var, vilka vi är och vilka vi kommer till att bli. Genom sagor, myter och legender för vi vidare inspiration och vilja till medmänsklighet. Sagan är ens egen värld där man hämtar kärlek, mod och styrka ifrån. Vi går dit för att känna oss inkluderade, att inspireras och inspirera. Det är en värld som präglar oss och en värld där allt får lov att existera och älskas.

Naturens, sagornas och de komplexa karaktärernas enorma prägling på min uppväxt och person:

Naturen och i synnerhet skogen är en sådan plats som alltid syns i mitt fotograferande, det finns verkligen inget annat i världen som starkare kallar till mitt hjärta och till min själ än en förtrollad urskog. Jag har en stark spirituellt koppling till skogen och tiden, stannar så fort jag kliver in bland träden. Mitt inre barn kommer till liv och helt plötsligt befinner jag mig levandes i det exakta nuet. Det ständiga sökandet och planerandet gör oss ofta olyckliga, det är först när vi stannar upp, tillåter oss själva att tappa tidsuppfattningen som vi verkligen känner oss fria, och det är vad jag gör när jag befinner mig i skogen. Naturen bär med sig ekot av rösterna både från en svunnen tid och framtiden som tillsammans skapar ett stort nu. Rösterna kallar oss närmare vårt ursprung och vår integritet.

Det finns fyra sago karaktärer som både stärkt, frigjort och hjälp till att skapa min egen person.

Ronja Rövardotter lärde mig att alltid skrika högre än rösten av orättvisor, hon uppmanade mig till att göra revolt mot många vuxnas trångsynthet, mot patriarkatet och mot världens alla orättvisor. Precis som Ronja uppfostrades jag av skogen och dess liv, både djur, natur, dess mysterier och magiska väsen. Jag lärde mig tycka om naturen och framförallt att älska skogar-

na, som sedan ledde till en otrolig känsla av att vilja

beskydda den och dess liv. Jag fick upp ögonen för den nordiska mytologin och tillät mig själv i senare år förälska mig i den. Tack vare Ronja kan jag än idag känna de forntida röster som långt efter sin tid ännu hörs som ett enda stort eko.

Lilla my gav mig modet till envisheten och styrkan att kämpa för mina åsikter. Hon gjorde mig till en pillemarisk spjuver och oftast arg men också full av skratt, vänskaplighet och rättvisa. Hon lärde mig att vara orädd, trots min storlek och mitt kön.

Alice i underlandet lärde mig att besynnerlighet och olikhet är det som gör oss unika, hon lärde mig att vara nyfiken på det jag inte riktigt förstod och gav mig upptäckarglädjen i att veta mer om den underliga värld vi lever i. Hon uppmanade mig att inte följa logiken utan att istället följa det som syntes i mitt sinne och det som kändes i hela min kropp och själ. Sagan lärde mig att jag inte är galen utan att min veklighet bara ser annorlunda ut än andras. Hon lärde mig att livet handlar om de stunderna mellan tidsuppfattningen och framtidsplanerandet.

Den fjärde och sista är **Pocahontas**, som gav mig en inblick i vad andlighet var, hur allt liv på jorden är hopkopplat och sluts i en enda stor cirkel där girighet och känslan av att veta och vara bättre än andra levande varelser satte cirkeln balans i fara. Hon berättar om att allt vi kan se, höra och känna har ett liv, en ande och ett namn. Bergen, haven, himmelen, djuren, skogarna har en ande, som i sin tur tillsammans med oss kopplas samman till den hela cirkeln. Att man ska hålla denna balans med jorden genom att inte ta mer än vad man behöver och ge mer än vad man förväntas få tillbaka. Det är viktigt att komma ihåg att vi inte äger något eller någon annan än oss själva. Att inte låta oss splittras pga. av rädsla, hat, ignorans och fördomar utan att istället bindas samman med kärlek, godhet och medmänsklighet.

Vad naturen och sagorna har gemensamt är att de lockar fram det inre barnet inom mig som bereder mig med frihet och mod och framförallt med ett sinne av nyfikenhet och en förmåga att leva i nuet.

Trots allt detta fantastiska inflytande så var det

endå inget i världen som kunde slå min allra största och viktigaste sagoberättare, för det var **min mor**, hon som gav mig oändligt mycket villkorslös kärlek. Hon som både höll mig i handen och lät mig springa fritt, hon som tog mig på mina livs bästa äventyr och som förberedde mig inför livet och den väg jag en dag skulle behöva upptäcka ensam. Hon fyllde mig med integritet, gav mig självkänsla och självständighet. Av hennes sagor uppfostrades jag till att se den goda hos människor, till att visa respekt, medlidande och till att sprida kärlek.

Mitt eget skapande och mål för mitt pågående projekt:

Mitt skapande:

Jag inspireras utav det besynnerliga, komplexa och kraftfulla i naturen, djuren och i kvinnan. Jag vill uttrycka mina sagor i fotokonst då jag anser att detta ännu inte finns, men behövs. Det behövs bilder där tiden står still, som låter fantasin rusa iväg i skapandet av sagan och karaktärsbeskrivningen, och inte endast i den visuella bilden som text tillåter! Jag vill även porträttera starka och intelligenta kvinnor då sagorna tyvärr överrepresenteras av, oftast heterosexuella och vita, mäktiga män vilket ger en mycket skev verklighetsbild.

Mina bilder är en blandning av konstnärligt tänkande och ett slags dokumentärt arbete med genuina berättelser om de otroligt starka individerna och platserna bakom varje bild. Jag väljer oftast att besöka historiska och mytologiska platser i vår nordiska natur som jag tillsammans med historikerna från mina modeller väver in i min egen vision och saga. Förberedelserna med att hitta noga utvalda platser, modeller och mytologiska betydelser och karaktärer tar mig veckor, månader och ibland år. Dessa projekt tar mig över land och rike, till de djupaste urskogarna och de mest avlägsna små samhällen.

I grunden ligger ett hårt arbete med en personlig vision och tanke som ledstjärna.

Då jag vill skapa en så verklighetstrogen bild som möjligt väljer jag att endast jobba med det befintliga ljuset och inte heller skapar jag några Photoshop montage eller manipulationer i efterhand. Detta kräver en mycket noggrann och detaljerad planering och oftast flera förberedande besök då jag studerar ljusförhållanden vid olika tider på dygnet, växtligheten, färgerna, stämningen mm.

När fotograferingen väl påbörjas så fångar jag endast det som finns där på riktigt, uttryck, rörelser och känslor som finns där för stunden, där möten

och balans mellan djur och människa blir äkta. Varje varelse och plats jag möter har sin egen unika historia som jag försöker kombinera med min egen. Mitt fotograferande handlar inte om att hitta vackra modeller och platser att fota, det handlar alltid om att berätta en historia, som är större än dig och mig. Det handlar om att visa den magi som jag ständigt känner inom och omkring mig, det vardagliga och det extraordinära, det som finns rätt framför oss men som för så många är svårt att uppfatta.

Mitt mål:

Mitt mål är att fortsätta med mitt fotoprojekt på nordisk. Detta ska resultera i en fotoutställning och i en visuell sagobok, en bok där bilder får ta större plats än text och där bilderna bara ges en kort förklaring/beskrivning för att möjliggöra så fri tolkning som möjligt.

Texter lämnar ofta fantasin öppen för endast den visuella delen, jag vill testa att göra tvärtom och låta fantasin få flyta iväg även i berättandet. Mitt mål är framförallt att genom myter, legender och sagor stärka människors förhållande till naturen och sin önskan att skydda den.

Mycket aktivism sker idag via att man visar allt som är fel i världen, men i denna serie väljer jag istället att lyfta det som är starkt och positivt, för att bidra med inspiration, mod och frihet! Som motvikt till världens patriarkala samhällsstruktur har jag valt att fokusera på och representera de besynnerliga och otroligt starka flickor/tjejer/kvinnor och icke-binära karaktärer som jag stött på. Jag vill visa att det finns mer till oss än att vara offer. Jag väljer främst att endast lyfta fram tjejer/flickor/kvinnor och ickebinära då jag inte anser att män behöver sig en egen plats inom feminismen och mina kvinnostärkande sagor. Män behöver använda den plats de redan har i samhället och göra den feministisk.

Tanken är att på något vis kunna fortsätta med mina resor runtom i Sverige och vidare till Norge, Finland, Danmark och Island! Detta skulle ge mig chansen att upptäcka och ta tillbaka de forntida och mytologiska platser som glömts bort. Vi blir allt mer influerade och intresserade utav omvärlden, så pass mycket att vi börjar bli blinda för vad som går att hitta i närmsta skog eller bakom närmsta klippa. Detta projekt skulle ge oss en ny förälskelse för vad våra nordiska länder har kvar att erbjuda och inspirera med. Jag skulle inför så

stor publik som möjligt fortsätta att ge uttryck för den starka eld som brinner i mitt inre för att genom fotografin beskriva det synliga och osynliga runt om oss.

När valde du att ta steget från Hobby till att starta eget företag?

Jag valde det under min gymnasietid, i samma veva som jag ensam drev ett UF-företag med mitt fotograferande. Jag var 17 och rätt oerfaren med vad det hela betydde, men vad jag var bombsäker på var att jag ville försöka!

Vad får du för reaktioner från folk när du säger vad du arbetar med?

Det är rätt blandat, men det mesta är positivt, får många gånger höra en viss förvåning men också beundran över att jag som 21 åring driver ett eget företag på mitt skapande, att jag gjort detta sedan jag var 17 och gick på gymnasiet. Sedan har man ju de där översittarna, de där som vet och kan allt, de som säger att man minsann inte kan klara det med en sådan ung ålder och oerfarenhet, får ibland höra "men vad jobbar du med på riktigt, riktigt? När du inte håller på med, det här..?" Men sådant negativt försöker jag att inte ta personligt, det mesta beror på och avspeglar sig i vad personen/personerna själva har för uppfattning kring verkligheten och en spegling utav deras egna känslor och tankar kring vad som funkar och inte för dom själva, folks reaktioner är en spegling utav deras egna tankar och moraler. Så att någon är negativ över mitt liv speglar egentligen hur de själva känner över sitt eget. Och människor som bemöter mig med respekt, nyfikenhet och glädje är människor som själva växer och är starka. Dom som gärna lyfter och ser till att det går bra för andra mår i regel bättre i sig själva än de som gör motsatt sak, det tror jag absolut!

Vad är det svåraste med att vara nischad fotograf i jämförelse med att vara en "traditionell" fotograf?

Det svåraste är början, att komma igång och göra sig själv synlig för rätt kunder. Men när man väl är igång så tror jag att det inte finns något som kan toppa känslan av att jobba med vad man genuint och till hundra procent känner sig passionerad över. Att skapa annorlunda, att skapa annat än det som redan finns men fortfarande behålla ett intresse stort nog för att det ska kunna bli något att kunna livnära sig på, det är svårt. Det är svårare att

skapa sådant som inte följer den allmänna normen och vardagen, det är fruktansvärt krävande att skapa som om den där fyrkantiga boxen aldrig ens har existerat. Men man gör det ändå, och det är det som gör det hela värt det i slutändan!

Sköter du det administrativa delarna av företaget själv, tycker du det är enkelt eller ett ont måste?

Ja, det gör jag. Vissa delar och moment är svårare än andra, jag skulle inte kalla det enkelt med anledning av att jag tycker att det är något så fruktansvärt tråkigt att göra, men inte heller ett ont måste. Det är mer av ett nödvändigt måste, får man det inte gjort så blir inget utav något annat heller.

Har du några råd och tips till andra som vill starta företag inom en konstnärlig bransch som din?

Att hitta vad man är passionerad kring och som är grunden till vem är och vad man skapar och vill förmedla för att sedan köra stenhårt på det, att välja en specifik nisch kan vara otroligt utmanande på många plan, både psykiskt, fysiskt och kreativt. Det kan vara rent ut sagt dränerande och särskilt i början, men har man ett jäkla anamma så ska det nog gå vägen, men man ska inte sitta och vänta på lösningar, man ska skapa dom! Att hålla på med ett företag inom en konstnärlig bransch handlar inte bara om att vara konstnärlig och kreativ kring sitt skapande men ock-

så kring sina problemlösningar och drivande utav företaget. Omfamna problemen och skapa därefter dina lösningar, leta inte efter dom, vänta inte på dom. Jag tror på att man ska göra det man verkligen brinner för, inte göra tusen olika och halvdana saker ”bara för att det är jobb och att man tjänar in pengar på det”. I längden tror jag på att vara genuin mot sig själv och sitt skapande, att aldrig skapa för att behaga andra, skapa alltid ditt egna och gå alltid din egen väg, för hur svårt det än kan vara ibland så ger detta dig de mest genuina och autentiska följarna/kunderna i slutändan. Är du ärlig mot dig själv så får du följare/kunder som är där för att stanna för det som är din sanning. Nu menar jag inte att man aldrig ska byta stil, testa annat och utvecklas, utan att vara sann till vad det än är man håller på med i stunden. Vara sann mot det som brinner starkast.

Var kan jag hitta mer info och se fler av dina bilder?

För en helhetsbild är det i första hand på min webb-portfolio;
<http://miinaanahita.com>

Vill man följa mina mer uppdaterade och aktuella inlägg kring olika arbeten är det via mina sociala medier:

<https://www.facebook.com/miinaphotos/>

Instagram;

<https://www.instagram.com/miinaphoto/>

